

изобретява нѣкаква машинка „дзѣмба“, съ помощъта на която почва да сече пари отъ медни пластинки. Тия парички имали квадратна форма (1 см.) съ изображение на едната страна релефно „крѣстче“ и носели название „банчета крѣстати“. Стойността имъ е била една пара — $\frac{1}{2}$ стотинка. Наименованието банчета имъ е дадено отъ Пенча, който по това време е ималъ синъ въ Букурещъ на учение и е билъ запознатъ съ румѣнската култура. Цѣли 15 години наредъ черковата е пушала емисии отъ тия банчета, които въ първо време въ обръщение само въ черква, но сетне сж навждали и по пазаря и дюкяните въ Трѣвна и околността, а по сетне и изъ габровско, даже и търновско. Когато се вѣстили въ Търново тия парички и властѣта научила мѣстоизхождението имъ, Пенчо Геновъ билъ откаранъ въ Търново, сжденъ, машинката му конфискувана, а той освободенъ по застъпничеството на трѣвненски и търновски първенци. Пенчо е билъ пуснатъ съ условие да се прибератъ и въ бждаще не употребяватъ други пари освенъ признатитѣ отъ царщината. За това, че Пенчо е сѣкалъ пари, спечелилъ си е прозвище „Царъ Пенчо“, както сж го назовавали гражданитѣ му. Въ кодиката редовно отъ 1852 до 1865 г. сж записвани наличностъ „банчета“, които въ 1862 г. достигатъ до почетно количество: „1862 майа 17 день : . . крастати Банчета бакарени 2 шки 25 дра.

Въ 1851 г. е направена нова кевгиръ порта на главния западенъ входъ на оградата, като е платено само за усталъкъ 509 гр. Тая оригинална порта сега е пренесена и служи за северенъ входъ въ двора, обаче е откаченъ копана съ синжирия, който автоматически затваряше вратата.

Въ 1852 г. е изградено и издигнато дѣсчено клепално кубе (камбанария), въ което е намѣстено голѣмото дървено клепало. Въ по-голѣми празници се е възвѣстявало съ биене на голѣмото клепало, а за вечерни и утрѣнни часове, както и за малки празници се е клепало съ малкото дървено клепало окачено до южния входъ въ черквата. За на-